

**Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 958/06
18.05.2006. godina
Beograd**

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Slobodana Dražića, predsednika veća, Vlaste Jovanović, Jelene Borovac, Mr Ljubice Jeremić i Biljane Dragojević, članova veća, u parnici tužilaca mal. MM i MM1, koje zastupa majka AA, čiji je punomočnik AB, advokat, radi iseljenja, protiv tuženih BB i VV, koje zastupa punomočnik BA, advokat, radi iseljenja, i po protivtužbi BB i VV, radi utvrđenja i sticanja bez osnova, odlučujući o reviziji tuženih izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Užicu Gž.br.1310/05 od 14.11.2005. godine, u sednici veća održanoj 18.05.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženih izjavljena protiv presude Okružnog suda u Užicu Gž.br.1310/05 od 14.11.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Čajetini P.br.23/05 od 30.05.2005. godine u izreci pod I usvojen je tužbeni zahtev mal. tužilaca i tuženi obavezani da se isele i od lica i stvari isprazne zidanu kuću GG, na kat. parceli aa K.O. DD i istu slobodnu od lica i stvari predaju tužiocima u roku od 15 dana od dana prijema pismenog otpravka presude pod pretnjom prinudnog izvršenja. Izrekom pod II odbijen je protivtužbeni zahtev tuženih da se utvrdi u odnosu na tužioce postojanje ugovora o zakupu porodične kuće GG., na kat. parceli aa K.O. DD, površine ____ m², koji je zaključen 02.02.2001. godine između sada pok. PP, kao zakupodavca i tuženih kao zakupaca, sa rokom važnosti do 01.10.2004. godine i da se obavežu tužiocima da tuženima na ime sticanja bez osnova plate iznos od 15.000,00 eura u dinarskoj protivvrednosti, sa kamatom po eskontnoj stopi Centralne evropske banke, od dana presuđenja do konačne isplate, kao neosnovan. Izrekom pod III obavezani su tuženi da tužiocima naknade troškove parničnog postupka u iznosu od 181.100,00 dinara, u roku od 15 dana po prijemu presude pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Presudom Okružnog suda u Užicu Gž.br.1310/05 od 14.11.2005. godine odbijena je kao neosnovana žalba tuženih i potvrđena je presuda Opštinskog suda u Čajetini P.br.23/05 od 30.05.2005. godine.

Protiv pravnosnažne presude Okružnog suda u Užicu u zakonskom roku izjavili su reviziju tuženi zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 399. ZPP, Vrhovni sud je našao da revizija tuženih nije osnovana.

U provedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredba parničnog postupka iz člana 361. st.2. tač.9. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS" br.125/04), na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a nije učinjena ni bitna povreda člana 361. st.2. tač.12. ZPP, na koju se revizijom tuženih ukazuje. Revizijom se u suštini napada ocena izvedenih dokaza i pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje. Međutim, prema odredbi čl.398. ZPP revizija se ne može izjaviti zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja niti zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 361. st.1. ZPP, koja je učinjena u postupku pred prvostepenim sudom, a Okružni sud nije učinio tu bitnu povredu, jer je u obrazloženju presude ocenio sve žalbene navode od značaja.

Razlozi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

U provedenom postupku je utvrđeno da su tužiocci mal. MM1 i mal. MM2 sa ½ dela, po osnovu nasleđa, vlasnici zidane kuće GG, sagrađenoj na kat. parceli aa K.O. DD. Ovu zgradu koriste tuženi koju su kao zakupci tokom 2001. godine, sa sada pok. ocem tužilaca, zaključili usmeni ugovor o zakupu na određeno vreme do 01.10.2004. godine.

Zato su tužiocci, po isteku ugovorenog roka 01.10.2004. godine pozvali tužene da se isele, pa kako tuženi tužiocima kuću nisu predali, već je koriste i dalje, to su tužiocci podneli ovu tužbu, a predmet tužbenog zahteva je da se tuženi obavežu da se isele iz navedene zidane kuće GG i istu slobodnu od lica i stvari predaju tužiocima.

Međutim, tuženi su protiv tužilaca podneli protivtužbu tražeći da se utvrdi postojanje ugovora o zakupu ove kuće GG zaključenog 02.02.2001. godine sa sada pok. PP, ocem tužilaca, i rokom važnosti do 01.10.2004. godine i tužiocci obavežu da tuženima isplate iznos od 15.000,00 eura u dinarskoj protivvrednosti, zato što su taj iznos novca, na 9 dana pred smrt pok. oca tužilaca, isti mu dali na ime dela kupoprodajne cene, bez priznanice za kupovinu sporne zgrade. S toga, spornu zgradu ne koriste bez osnova već je drže po pravu retencije sve do momenta kada će im tuženi vratiti iznos od 15.000,00 eura.

Ali je na osnovu izvedenih dokaza utvrđeno, što se revizijom ne može pobijati, da tuženi nisu ocu tužioca isplatili iznos od 15.000,00 eura, odnosno taj iznos novca nisu tuženi dali ocu tužilaca na ime isplate dela kupoprodajne cene, odnosno kapare, da bi tužiocu, obzirom da nema ugovora o prodaji, bili dužni da isti vrate tuženima.

Prema ovako utvrđenom činjeničnom stanju pravilno je primjeno materijalno pravo, odredba člana 37. Zakon o osnovama svojinsko-pravnih odnosa i člana 210. ZOO, kada je tužbeni zahtev tužilaca usvojen, a protivtužbeni zahtev tuženih odbijen. Ovo zato, što su tužiocu dokazali da na spornoj zidanoj kući GG čiji povraćaj traže imaju pravo svojine, kao i da se ista bez pravnog osnova nalazi u faktičkoj vlasti tuženih kao držalaca koji su se prema usmenom ugovoru o zakupu trebali iz iste iseliti 01.10.2004. godine. S druge strane, tuženi nisu dokazali da su ocu tuženih na ime dela kupoprodajne cene – kapare isplatili iznos od 15.000,00 eura, da bi tužiocu shodno odredbi člana 210. ZOO bili dužni da primljeni iznos sa kamatom vrate tuženima.

O svemu tome, dati su detaljni razlozi u napadnutim presudama, koje, kao pravilne usvaja i Vrhovni sud, pa su zato i neosnovani navodi u reviziji da su iste zasnovane na pogrešnoj primeni materijalnog prava. A Vrhovni sud detaljno ne obrazlaže presudu primenom člana 405. st.2. ZPP, jer se u reviziji ponavljaju žalbeni navodi, a obrazlaganjem presude ne bi se postiglo novo tumačenje prava niti doprinelo ujednačenom tumačenju prava.

S ovih razloga Vrhovni sud je, primenom člana 405. st.1. ZPP, odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

ZS